

Volanie.

Tam, kde ihličie
s bučinou sa spája,
chodník i cesta modrá vedie,
kde slnka lúče pretínajú títo traja,
i horská bystrina tečie.

Minulosť cítiť
z tohto kúsku kraja,
no nikto o novom nerečie.
Nebudú sa prizerať z raja,
kým posledná červen vytečie.

Zobuď sa každý,
čo uši a oči maš,
či na krivdy a zlo sa len prizeraš?
Zobuď sa každý,
čo svetlo a dobro chceš.
U seba začni!
Pozor čo myslíš, či vyriekneš!

To teraz je tvoja budúcnosť,
zváž, čo zaseješ:
Lásku k blíždym, či krivú zlosť?!
Vodu k zemi, či krv nevinnú preleješ?

Velký majster učil nás,
že v prítomnosti musíš rásť.
Len tak zmocnieš ako smrek, či bučina.
Len tak svoju silu môžeš nájsť.
Tu kdes zrodil sa,
tu kde je tvoja otčina.

Neprepadaj pôžitku,
opíja Ti zmysli!
Venuj cit len prežitiu,
len tak ostaneš čistý.

Nezosmilni, nezabi, neolúp,
neprestupuj zákon žiadny,
no najvyšší je ten,
čo zjaví súd!

Ja som Hospodin!
Tvoj Boh!
A nebudeš mať bohov iných,
aby si sa klaňal!

Tak už svetmi znie,
všade bude čuť,

kto Jediným tu vládcom je!

Ten, čo v bázni pokľakne,
pred Najvyšším ... vie,
Že spravodlivý sudca,
Láska Božia a Otec jedno je!

A tak táto Zem v láske, pokore
spravodlivo ožije.
A znova cesta

... rozkvitne.

Martin Kruták
foto: Cesta na Likavský hrad. Predný Choč.

From:

<https://duhovnipodpora.vzestup.net/> - **Duchovní podpora**

Permanent link:

https://duhovnipodpora.vzestup.net/pismo/poezie/martin_krutak/volanie?rev=1668772341

Last update: **18.11.2022 12:52**

